

Skanderborg kommune
Adelgade 44
8660 Skanderborg

Henvendelse om Skanderborgs Kommunes beslutning om inhabilitet

27. juni 2018

Et byrådsmedlem og medlem af økonomiudvalget i Skanderborg Kommune – [XX] – har den 2. oktober 2015 rettet henvendelse til Statsforvaltningen, som på daværende tidspunkt førte tilsynet med kommunerne.

J.nr. 2015-63874

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Henvendelsen vedrører økonomiudvalgets beslutning af 30. september 2015 om at erklære byrådsmedlemmet inhabilt i forbindelse med behandlingen af en sag. Sagen drejer sig om vedtagelse af niveauet for grundvandsbeskyttelse, der vil danne en nødvendig ramme for arbejdet med indsatsplanlægningen.

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Byrådsmedlemmet har anmodet Statsforvaltningen om at tage stilling til lovligheden af udvalgets afgørelse om inhabilitet.

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Tilsynet med kommunerne varetages fra 1. april 2017 af Ankestyrelsen, jf. kommunestyrelseslovens § 47, stk. 1¹.

Resumé

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at økonomiudvalget i Skanderborg Kommune ikke har handlet i overensstemmelse med princippet i forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1, ved at erklære byrådsmedlemmet inhabil i forbindelse med behandlingen af sagen om vedtagelse af niveauet for grundvandsbeskyttelse.

---

¹ Se § 1, nr. 1, i lov nr. 176 af 21. februar 2017 om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven.

Ankestyrelsen skal derfor anmode byrådet i Skanderborg Kommune om inden to måneder at oplyse, hvad Ankestyrelsens udtalelse giver byrådet anledning til.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Ankestyrelsens opfattelse.

Sagens baggrund

Byrådsmedlemmet har i sin mail af 2. oktober 2015 oplyst, at forvaltningen i Skanderborg Kommune den 29. september 2015 vurderede, at han var inhabil i økonomiudvalgets behandling af en sag om niveauet for indsatsen overfor pesticider i grundvandet. Forvaltningen henviste til, at byrådsmedlemmet angiveligt var ejer af erhvervsjord, som kunne blive pålagt restriktioner – afhængigt af den beslutning, som byrådet måtte træffe.

Under økonomiudvalgets møde den 30. september 2015 traf udvalget beslutning om, at byrådsmedlemmet var inhabilt.

Byrådsmedlemmet har oplyst, at han er landmand og nabo til et vandværk i [bynavn er udeladt af Ankestyrelsen]. Ca. 3-4 hektar ud af ca. 140 hektar af hans jord er beliggende på optageområdet for vandværket.

Byrådsmedlemmet mener ikke, at han har en væsentlig økonomisk interesse i den konkrete sag, og han mener derfor ikke, at han er inhabil i sagen.

Til brug for vurderingen af inhabilitetsspørgsmålet har Statsforvaltningen indhentet en redegørelse fra Skanderborg Kommune.

Skanderborg Kommune har den 18. februar 2016 sendt følgende bemærkninger til sagen:

“[...]”

Klagen kan opfattes på to måder, nemlig som en klage over at administrationen beskæftiger sig med emnet og yder den nævnte service, eller som en klage over, at sagen endte med en vedtagelse i Økonomiudvalget om at statuere inhabilitet.

I forhold til det første emne er det Skanderborg Kommunes opfattelse, at administrationen af egen drift skal sørge for at vejlede politikerne såvel generelt som konkret om kommunalretlige forhold af væsentlig betydning for sagen. Ud fra

denne forståelse af opgaven blev administrationens opfattelse af sagen meddelt via den nævnte mail.

I forhold til det andet emne drejer det sig om, hvorvidt medlemmet konkret burde have været anset for inhabilt, og om Økonomiudvalget beslutning herom derfor er lovlig.

Sagen drejede sig om vedtagelse af en plan for grundvandsbeskyttelse, hvor beslutningen kunne gå ud på, at en række udpegede særligt sårbare arealer enten via frivillig aftale, eller via pålæg med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, ville kunne blive pålagt dyrkningsrestriktioner.

Det pågældende byrådsmedlem er landmand og ejer jord, der er udpeget som ovenfor nævnt. Han gør i klagen gældende, at arealet kun udgør 3 – 4 ha ud af hans samlede tiliggende på ca. 140 ha, og at sagen dermed ikke "kan kategoriseres som af væsentlig økonomisk interesse". Underforstået at han ikke burde have været erklæret inhabil i sagen.

Det pågældende landbrug er en erhvervsejendom, der efter det oplyste drives som traditionelt landbrug med brug af pesticider. Beslutningen kunne gå ud på, at de pågældende udpegede arealer fremover ikke ville kunne dyrkes på traditionel vis med brug af pesticider.

Uanset at en aftale eller et pålæg om dyrkningsrestriktioner vil blive kompenseret via en erstatning, er sagen af økonomisk interesse for det pågældende byrådsmedlem som landmand. Det kan heller ikke afvises, at en sag af denne karakter, hvor en landmand kan få pålagt restriktioner på sin jord, skal anses som en sag med personlige interesser, der rækker udover de økonomiske interesser.

Det var som nævnt administrationens umiddelbare vurdering, at det pågældende medlem af Skanderborg Byråds Økonomiudvalg ikke burde være med til at træffe beslutning i en sag, der kunne gå ud på at pålægge dyrkningsrestriktioner på egen landbrugsjord, idet sagen var af særlig personlig eller økonomisk interesse for vedkommende. Skanderborg Byråds Økonomiudvalg vurderede tilsvarende og erklærede det pågældende medlem inhabilt i sagen.

[...] "

Skanderborg Kommune har i sin redegørelse henvist til sagens dagsordenstekst med tilhørende bilag på økonomiudvalgets møde den 30. september 2015.

Det fremgår af økonomiudvalgets dagsordenstekst af 30. september 2015, at byrådet den 27. november 2013 besluttede, at Skanderborg Kommune vil benytte miljøbeskyttelseslovens §§ 24 og 26 a til at pålægge rådighedsindskrænkninger. Dette gøres, når det er fagligt vurderet, at der er behov for beskyttelse af grundvandet, og det er vurderet, at det kan betale sig at beskytte det konkrete vandværk. Skanderborg Kommune kan beslutte på hvilket niveau, den målrettede indsats skal gennemføres.

Det fremgår videre, at nogle områder i Danmark er mere sårbare end andre overfor forurening. Skanderborg Kommune har vurderet, at de sårbare områder i kommunen er sammenfaldende med de områder, som staten har udpeget som værende følsomme overfor nitratforurening (NFI). NFI er primært udpeget på baggrund af den manglende naturlige beskyttelse i form af lerlag over grundvandsmagasinet. I disse områder er der også risiko for, at pesticider kan trænge ned i grundvandet.

En indsats for at beskytte grundvandet kan derfor være ændringer i anvendelsen af pesticider, hvor grundvandet dannes. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om, hvad den nødvendige indsats er.

Det fremgår også af dagsordensteksten, at økonomiudvalget er blevet præsenteret for tre modeller for indsatsen for grundvandsbeskyttelse i Skanderborg Kommune:

”

1. Skanderborg Kommune vil beskytte alle sårbare områder indenfor områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD) og vil pålægge restriktioner om ingen brug, håndtering og opbevaring af pesticider med hjemmel i Miljøbeskyttelseslovens §§ 24 og 26a, hvis der ikke kan indgås en frivillig aftale om grundvandsbeskyttelse. Se kort på bilag 1 – OSD udgør i alt ca. 32 % af kommunens areal.
2. Skanderborg Kommune vil beskytte de sårbare områder indenfor de almene vandværkers grundvandsdannende oplande, hvor det er vurderet, at det kan betale sig at lave en indsats. I de grundvandsdannede oplande vil Skanderborg Kommune pålægge restriktioner om ingen brug, håndtering og opbevaring af pesticider, med hjemmel i Miljøbeskyttelseslovens §§ 24 og 26a, hvis der ikke kan indgås en frivillig aftale om grundvandsbeskyttelse. Se kort på bilag 2 – de sårbare områ-

der inden for de grundvandsdannende oplande udgør 3 % af kommunens areal.

3. Skanderborg Kommune ser det ikke nødvendigt at pålægge rådighedsindskrænkninger overfor brug af pesticider for at beskytte den fremtidige drikkevandsressource. Det enkelte vandværk kan lave frivillige aftaler med lodsejere, hvis de finder det nødvendigt. "

Økonomiudvalget vedtog, at sagen skulle returneres til Miljø- og Planudvalget med sigte på, at der inden afgørelse af sagen skulle afholdes dialogmøde med forsyningsselskabet samt informationsmøde for medlemmerne af Vandrådet.

På bilag 1 – Indsatsniveau, ses en oversigt over nitratfølsomme indvindingsområder i Skanderborg Kommune.

På bilag 2 – Indsatsniveau – mulige indsatsområder, ses en oversigt over boringsnære beskyttelsesområder og mulige indsatsområder i Skanderborg Kommune.

I notat af 14. september 2015 – Arealanvendelse indenfor de muligt sårbare områder, fremgår det, at Natur & Miljø har lavet en GIS analyse for at give et bud på hvilken arealanvendelse, der er indenfor de mulige indsatsområder. Det fremgår af tabel 1, at 906,43 hektar indenfor de mulige indsatsområder anvendes til landbrugsjord. Det fremgår af figur 1, at dette svarer til 62,8 % af arealanvendelsen indenfor de mulige indsatsområder overfor pesticider.

Ankestyrelsens kompetence

Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, jf. kommunestyrelseslovens § 48, stk. 1.

Ankestyrelsen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. kommunestyrelseslovens § 50.

Ankestyrelsens udtalelse

Retsgrundlaget vedrørende inhabilitet:

Følgende fremgår af § 14 i kommunestyrelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015, nu lovbekendtgørelse nr. 2 af 4. januar 2018):

"§ 14. Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om, hvorvidt et medlem har en sådan interesse i en sag, at han er udelukket fra

at deltage i kommunalbestyrelsens forhandling og afstemning om sagen.

Stk. 2. Et medlem skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis der foreligger forhold, der kan give anledning til tvivl om hans habilitet.

[...] ”

Det antages, at kommunestyrelseslovens § 14, stk. 1 og 2, gælder tilsvarende for kommunalbestyrelsens udvalg.

Kommunestyrelsesloven indeholder ingen angivelse af, hvornår en interesse har en sådan karakter, at et byrådsmedlem er udelukket fra at deltage i afgørelsen af en sag. Dette spørgsmål måtte tidligere løses på grundlag af almindelige retsgrundsætninger. De fleste af disse er nu udtrykt i forvaltningslovens kapitel 2, men hvor forvaltningsloven ikke finder direkte anvendelse, er principperne stadig relevante. Uanset hvilken karakter den beslutning, som økonomiudvalget har truffet i forbindelse med vedtagelsen af de i sagen omhandlede planer for grundvandsbeskyttelse mv. har, er principperne i forvaltningslovens kapitel 2 således gældende i forbindelse med vurderingen af habilitetsspørgsmålet. Der henvises til Hans B. Thomsen m.fl., Lov om kommunernes styrelse, 2010, s. 118 ff.

Følgende fremgår af forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014):

”§ 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis
1) vedkommende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er eller tidligere i samme sag har været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse,
[...]

Stk. 2. Inhabilitet foreligger dog ikke, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

[...]”

Inhabilitetsreglerne har to formål. Det ene formål består i at sikre, at afgørelser træffes på et sagligt grundlag og undgå, at uvedkommende interesser indgår i en offentlig myndigheds beslutningsproces. Det andet formål består i at sikre, at offentligheden har tillid til afgørelsernes saglighed.

Afgørelsen af inhabilitetsspørgsmål efter princippet i forvaltningslovens § 3 beror på en samlet vurdering, hvor flere forskellige hensyn skal afvejes. Det antages, at den pågældende er afskåret fra at deltage i en sags behandling, hvis vedkommende har et sådant forhold til sagen eller dens parter, at det ud fra en generel vurdering er egnet til at vække tvivl om, hvorvidt den pågældende vil kunne behandle sagen på upartisk måde.

I overvejelserne bør blandt andet indgå, at der ikke i unødigt omfang lægges hindringer i vejen for, at byrådsmedlemmer kan deltage i sagsbehandlingen i byrådet og stående udvalg.

Det følger af forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1, at et byrådsmedlem, der har en særlig personlig eller økonomisk interesse i en sags udfald, er inhabilt ved behandlingen af sagen.

Angivelsen af, at interessen eller tilknytningen skal være særlig indebærende, at ikke en hvilken som helst interesse i en sag medfører inhabilitet.

Det må kræves, at interessen har en vis *styrke*, ligesom det er en forudsætning, at der ikke er tale om en interesse af mere almen karakter. Jo mere *generel* en sag er, desto stærkere skal et byrådsmedlems interesse i sagens udfald således være, for at der kan være tale om inhabilitet.

Den personlige eller økonomiske interesse må være af en sådan styrke, at man med rimelighed ud fra en generel bedømmelse kan gå ud fra, at den er egnet til at kunne påvirke sagsbehandlingen. Navnlig i de tilfælde, hvor der kun er tale om en mere *indirekte* personlig eller økonomisk interesse hos den pågældende, kan spørgsmålet give anledning til tvivl.

Det kan give særlig anledning til tvivl, hvis den interesse, der kan begrunde inhabilitet, ikke er *aktuel*, men senere kan aktualiseres som følge af den beslutning, der bliver truffet.

En afgørelse eller beslutning kan være af så overordnet og generel karakter, at eventuelle afledte interesser for den enkelte ikke kan betegnes som særlig.

For så vidt angår sager vedrørende generel regulering i en kommune, for eksempel vedtagelse af en kommuneplan, vil det enkelte byrådsmedlems ejendomsbesiddelse som udgangspunkt ikke konstituere inhabilitet, medmindre der er tale om en helt særlig interesse af væsentligt omfang. Det forhold, at interessen deles af alle området's ejendomsbesiddere, udgør således grundlaget for som udgangspunkt at betegne interessen som almen i modsætning til særlig. Først når interessen i henseende til omfang, eksistens i tid samt omstændighederne i øvrigt klart udskiller

sig fra dette udgangspunkt, vil den kunne betegnes som særlig og dermed inhabilitetsbegrundende.

Hvis for eksempel en kommuneplan således på en særlig måde berører et byrådsmedlems interesser, kan der foreligge inhabilitet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en lokalplan vil føre til ekspropriation af den pågældendes ejendom.

Ankestyrelsen henviser til de specielle bemærkninger til kapitel 2 i forslag til forvaltningslov nr. 4 af 2. oktober 1985, Hans Gammeltoft-Hansen, Inhabilitet i forvaltningen, 2011, 1. udgave, s. 23 ff., Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2013, s. 175 ff., Sten Bønsing, Almindelig forvaltningsret, 3. udgave, 2013, s. 136 f., Steen Rønsholdt, Om saglig kommunalforvaltning og kommunalbestyrelsesmedlemmers habilitet, 1987, s. 267 ff., Indenrigs- og Sundhedsministeriets brev af 1. september 2010 til statsforvaltningerne om ministeriets retsopfattelse vedrørende kommunalbestyrelsesmedlemmers habilitet i forbindelse med visse generelle beslutninger (j.nr.: 1006778), samt Indenrigs- og Sundhedsministeriets brev af 15. juni 2011 til en styrelse om speciel inhabilitet i forbindelse med etablering af en nationalpark (j.nr. 1006794).

Retsgrundlaget vedrørende indsatsplaner og rådighedsindskrænkninger

Følgende fremgår af miljøbeskyttelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, nu nr. 966 af 23. juni 2017):

”§ 24. Kommunalbestyrelsen kan give påbud eller nedlægge forbud for at undgå fare for forurening af bestående eller fremtidige vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand.

[...]”

”§ 26 a. Når der er vedtaget en indsatsplan for et område efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v., kan kommunalbestyrelsen, hvis der ikke kan opnås en aftale herom på rimelige vilkår, endeligt eller midlertidigt mod fuldstændig erstatning pålægge ejeren af en ejendom i området de rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre nuværende eller fremtidige drikkevandsinteresser mod forurening med nitrat eller pesticider.

[...]”

Følgende fremgår af vandforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013, nu nr. 118 af 22. februar 2018):

”§ 13 a. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af vandforsyningsanlægget finder, at retningslinjerne eller prioriteringen i vandressourceplanlægningen og regionplanen, er utilstrækkelige til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

[...]”

”§ 13 c. Kommunalbestyrelsen lægger ved afgørelse af sager de retningslinjer til grund, der er givet i en indsatsplan vedtaget efter § 13.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen gennemfører indsatsplaner, som den har vedtaget efter § 13 og § 13 a.”

”§ 13 d. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller vandforsyningsanlægget. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan det i en aftale indgået af kommunalbestyrelsen bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

[...]”

Det følger således af miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven, at der efter indsatsplanens vedtagelse skal træffes konkret afgørelse, før jordejere kan blive pålagt restriktioner. Ved afgørelsen skal retningslinjerne i den vedtagne indsatsplan lægges til grund. Et eventuelt pålæg om rådighedsindskrænkning eller anden foranstaltning skal ske mod fuldstændig erstatning.

Ankestyrelsens vurdering af lovligheden af økonomiudvalgets beslutning om inhabilitet

1. For at afgøre om byrådsmedlemmet er inhabilt ved behandlingen af sagen om vedtagelse af niveau for grundvandsbeskyttelse, må der foretages en nærmere vurdering af byrådsmedlemmets interesse i sagen. Det afgørende er således efter Ankestyrelsens opfattelse, om der foreligger en sådan særlig interesse, som efter princippet i forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1, må anses som inhabilitetsbegrundende.

Ved vurderingen af, om der foreligger inhabilitet indgår hensynet til, om interessen er af generel eller individuel karakter, om der er tale om en konkret eller indirekte/hypotetisk interesse, hvilken styrke interessen har for byrådsmedlemmet, og om interessen er uvedkommende. Herunder kommer hensynet til, at der ikke i unødigt omfang lægges hindringer i vejen for, at byrådsmedlemmet kan deltage i sagsbehandlingen i kommunalbestyrelsen og stående udvalg.

Vi henviser til gennemgangen af retsgrundlaget ovenfor.

2. Skanderborg Kommune har efter det oplyste lagt vægt på følgende ved vurderingen af habilitetsspørgsmålet:

- At byrådsmedlemmet er landmand og ejer jord, der er udpeget som et særligt sårbart område
- At byrådsmedlemmet driver traditionelt landbrug med brug af pesticider
- At økonomiudvalgets beslutning kunne gå ud på, at de særligt sårbare områder i kommunen vil kunne blive pålagt restriktioner, så de ikke længere ville kunne dyrkes med brug af pesticider
- At en aftale eller pålæg om dyrkningsrestriktioner vil blive kompenseret via erstatning
- At byrådsmedlemmet har en særlig økonomisk interesse i sagen, idet han ville kunne blive pålagt dyrkningsrestriktioner
- At det ikke kan afvises, at byrådsmedlemmet har en særlig personlig interesse i sagen

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at økonomiudvalget i Skanderborg Kommune ikke har handlet i overensstemmelse med princippet i forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1, ved at erklære byrådsmedlemmet inhabilt i forbindelse med behandlingen af sagen om vedtagelse af niveauet for grundvandsbeskyttelse.

Ankestyrelsen har herved lagt vægt på, at sagen vedrørende det ønskede beskyttelsesniveau af grundvandet i Skanderborg Kommune udgør en beslutning om det generelle niveau for den arealmæssige indsats overfor pesticider.

Der er således ikke tale om en beslutning, som særligt vedrører det omhandlede byrådsmedlems ejendomme.

Vi har i den forbindelse lagt til grund, at byrådsmedlemmets interesse i sagens udfald deles af de øvrige lodsejere i de særligt sårbare områder i Skanderborg Kommune. Skanderborg Kommune ses således ikke at have redegjort for, at byrådsmedlemmet vil blive berørt væsentligt anderledes end de øvrige lodsejere i de særligt sårbare områder i kommunen.

Vi har i den forbindelse lagt til grund, at vedtagelsen af en arealmæssig indsats overfor pesticider vil kunne berøre alle lodsejere der - som byrådsmedlemmet - ejer jord beliggende i de særligt sårbare områder i kommunen. Det bemærkes, at Ankestyrelsen ikke er bekendt med antallet af lodder inden for de mulige indsatsområder.

Ankestyrelsen henviser herved til Indenrigs- og Sundhedsministeriets brev af 15. juni 2011 til en styrelse om speciel inhabilitet i forbindelse med etableringen af en nationalpark (j.nr. 1006794). Heri lagde ministeriet i sin vurdering blandt andet vægt på, at de tre kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke ville blive berørt væsentligt anderledes af en nationalpark end de øvrige borgere, hvis ejendomme lå inden for det påtænkte nationalparkområde. Det bemærkes, at det heller ikke i den sag var oplyst, hvor mange andre borgere der havde ejendomme inden for det berørte område.

Ankestyrelsen har desuden lagt vægt på, at en eventuel rådighedsindskrænkning skal ske mod fuldstændig erstatning, hvis der ikke kan opnås en aftale herom på rimelige vilkår. Skanderborg Kommune ses ikke i øvrigt at have godtgjort, at der vil kunne blive tale om et økonomisk tab for byrådsmedlemmet ved beslutningen om beskyttelsesniveau eller ved en eventuel senere rådighedsindskrænkning.

Vi har også lagt vægt på, at økonomiudvalgets beslutning om indsatsplan kun har en indirekte og (endnu) ikke aktualiseret interesse for byrådsmedlemmet. Beslutningen danner således blot den nødvendige ramme for det videre arbejde med indsatsplanlægningen. Eventuelle rådighedsindskrænkninger vil således skulle ske ved konkrete aftaler eller pålæg, jf. miljøbeskyttelseslovens § 26 a.

Uanset at byrådsmedlemmets interesse i sagens udfald isoleret set må anses for at være af en vis styrke - idet beslutningen vil kunne medføre, at han senere kan blive pålagt rådighedsindskrænkninger, dyrkningsrestriktioner eller andre foranstaltninger på sin landsbrugsjord - finder Ankestyrelsen således ikke tilstrækkeligt grundlag for at statuere inhabilitet.

Ankestyrelsen finder ikke anledning til at rejse en tilsynssag vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt forvaltningen i kommunen kan foretage en vurdering af inhabilitetsspørgsmålet.

3. Ankestyrelsen skal anmode byrådet i Skanderborg Kommune om inden to måneder at oplyse, hvad Ankestyrelsens udtalelse giver byrådet anledning til.

Ankestyrelsen beklager den lange sagsbehandlingstid.

Ankestyrelsen har sendt en kopi af dette brev til byrådsmedlemmet.

Venlig hilsen

Hanne Villumsen
Kontorchef

Cecilie Smistrup